

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2010. december • XVI. évfolyam 5. szám

Majdnem Karácsonyi Gondolat 2010

Avagy mi jöhet még ránk?

"Az ÚR Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét. ... Jézus pedig szólni kezdett hozzájuk: Ma teljesedett be ez az írás fületek hallatára." (Lukács 4: 18-19. 21b)

Az Advent eredete

Az egyházi naptár szerint Advent első vasárnapjával új egyházi év veszi kezdetét. Áldott és reményteljes új gyülekezeti évet kívánunk mindenkinek! A Szentírás szerint a teremtett világ is várakozik a megújulásra, és a megváltásra: „Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig.” (Róma 8:22) Ilyenkor Adventben nekünk is eszünkbe jut ez a szó: várakozás. Leginkább abban az értelemben, hogy várjuk az ünnepeket, gyermekeink pedig az ajándékokat. Pedig az advent szó nem is várakozást jelent, hanem eljövételt, megérkezést. Persze manapság a várakozás helyett lehet, hogy a szorongás szó jut az eszünkbe az év ezen időszakában. Lesz-e miből ünnepelni? Zsebnyúlós történet. Lesz-e egy kis megnyugvás, megpihenés, elégedett, meleg mosoly? Mi fog még jönni ránk? Ugyan mi jöhet még?

Várakozás és az Úr visszajövele

Kétféleképpen lehet értékelni a jelen fájdalmas valóságát: a világ a

pusztulás felé halad, nem lehet megállítani. Az alapok megrendülnek majd, és az elemek felbomlanak. Ne várj semmit, „lesz még rosszabb!” Valóban megtörténhet, akár már az újévben is! Ez a világ valóban nem

lesz jobb, és egyszer vége lesz, de mi hisszük, hogy ez a vég Krisztus visszajövele lesz, és bármilyen is lesz, nekünk ez reményteljes ünnep lesz (Jelenések 20). Prof. Dr. Szathmáry Sándor kozmikus optimizmusnak nevezte a keresztyéniséget. Az Úr

2010. évének Adventjén mi se várakozunk céltalan ürességben, hanem gondoljunk arra, hogy Valaki eljöhet, megérkezhet a te hétköznapi, zsebnyúlós, szorongós történetünkbe. És megvalósulhat személyesen, neked is „az Úr kedves esztendeje.” Mivel állítólag Ő oda megy ahol szükség van (Rá)!

A megváltás kiteljesedése

Isten érkezik hozzád Jézus Krisztusban, átölel, és segíteni szeretne. Emlékezzünk, hogy az első keresztyéneknek Karácsony, nemcsak Jézus születésének ünnepelését, hanem Jézus Krisztus második eljövételének várását is jelentette. Ahogy leírta a jelenésekbeli prófécia, ez félelmetes lesz, de valójában félnivalójuk csak azoknak van, akik nincsenek benne az élet könyvében. Mindenki kivétel nélkül megítéltetik majd aszerint, hogy mit cselekedett testben, azaz a földi életében, de nem ez lesz a végső szó, hanem az, hogy ki van benne az élet könyvében (Jelenések 20). Krisztus érkezik, örömhírt hoz, hogy új életet adjon és beírjon az élet könyvébe. Az Úr kedves esztendejét hirdeti neked!

Az Úr kedves esztendeje

Az Úr kedves esztendejének a gondolata, az ószövetségi "elengedés éve" törvényből származik. Mikor is Izrael népe körében el kellett engedni minden adósságot, és minden zsidó származású rabszolgát, aki a megélhetés miatt adta el magát. Jézus, Ézsaiás jövendölését magára vonatkoztatja, azaz Benne jött el az Úr kedves esztendeje, az elengedés éve. Jézusban ismerhetjük meg Istent olyanak, amilyen valójában:

„Irgalmas és kegyelmes az ÚR, türelme hosszú, szeretete nagy.” (103. Zsoltár 9kk.) Ha Isten ilyen jóságos, és kegyelmes, hogy elengedi népe maradékának vétkét, akkor legyen számunkra is az adventi készülődés része, hogy mi is elengedünk, engedünk a keménységünkéből, elengedjük mások vétkét, nem kapaszkodunk körömszakadtig az igazunkba! Engedjük el a sérelmeinket az Úrért, hagyjuk Őt cselekedni, hagyjuk, hogy Ő mutasson fényt az utunkon.

Lássunk túl a jelenünk nehézségein, mert ez a mostani lét nem végállomás, csak a „már igen és még nem” között feszülő híd. Engedjük be az Érkezőt: „Mert üdvösségünk reménységre szól. ... Ha pedig azt reméljük, amit nem látunk, akkor állhatatossággal várjuk.” (Róma 8: 24. 25) Áldott, reményteljes Adventet, boldog Karácsonyt és Új Évet mindenkinek! Ámen

Berze János lelkész

NEM MINDENKI...

“Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.”

Szétnézve a világban úgy tűnik, mára a Karácsony ünnepe csak egy maradt, a sok "jeles" ünnep közül. Fontos és szép dolog őrizni és továbbvinni a hagyományokat, de sokak életében ezek a "jeles" napok meghatározó értékűek. Nem árt hinni is bennük, "mert ugye: sosem lehet tudni". Nem árt ismerni és adott esetben alkalmazni is a különféle ördögi praktikákat, hogy a termés jó legyen, a lányok párt találjanak maguknak, ne éhezünk, ne szomjazunk egész évben, az időjárást meg tudjuk jósolni, stb. Nagyon sok országban ismerik és "megünneplik" a Halloweent, így Magyarországon is rohamosan terjed ennek a kultusza. A boszorkányok, kísértetek és a szellemek ünnepe! Október utolsó napján a reformációra emlékezünk, estétől pedig játszozunk a szellemekkel? Az adventi időszak hosszú, sorban jönnek a jeles napok, mind megannyi alkalom arra, hogy a Sátán elterelje a figyelmünket az egyetlen fontos dologról. Hiszünk ebben is, abban is, megtartjuk a Karácsonyt: de valóságosan merre megyünk, és miben gyökerezik a mi hitünk?

Azt mondja Isten igéje: "Nem mindenki..., hanem aki cselekszi..."

Az az Atya akarata, hogy higgyünk az Ő egyszülött Fiában, mert aki hisz Benne, a hit által már örök élete van. Senki - és semmi másban, csak Krisztusban. "Aki én bennem hisz, örök élete van annak" (Ján.6,47.) "Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram!...", de nemcsak akkor majd, hanem most is de sokan mondogatják ezt, emlegetik Istent, járnak a templomba, tesznek nagy dolgokat az Ő nevében. A szívük azonban távol van Tőle: az életükben ott vannak a bálványok, a Vele való áldott közösség helyett régi, pogány hiedelem-világra támaszkodnak hagyományápolás címén, csillagok állásában keresik életük nagy kérdéseire a megoldást, ördögi gyógymódokkal próbálnak megszabadulni betegségeikből, amiért nagy árat fizetnek, a lelküket kéri a Sátán.

Az az Atya akarata, hogy Ő dicsőíttessék mindenben. A mezőn tanyázó egyszerű pásztorok mikor meghallották az angyalok szózatát, azonnal, és sietve indultak el "meglátni e dolgot" (Luk.2,15). Mikor megbizonyosodtak ("ezt látván"), hogy minden szó igaz, amiről az angyalok beszéltek, "elhirdették, ami nekik a gyermek felől mondatott"

(Luk.2,17). A pásztorok visszatérve dicsőítették Istent "mindazok felől, amiket hallottak és láttak..." (20.v).

Az Isten akarata a szent élet (I.Thess.4,3). "Mert nem tisztátalanságra, hanem szentségre hívott el minket az Isten" (7.v). A pusztai vándorlás során Isten megítélte az ő népét, amikor hitetlenkedtek, bálványt imádtak, lázadtak ellene, sőt, amikor pogány nemzetekkel keveredtek. Miért keveredik az életünkben a tiszta a tisztátalannal, az Istennek szentelt élet a sötétség cselekedeteivel? "Ímé a földművelő várja a föld drága gyümölcsét és türelmesen várja, míg az korai és késői esőt kap. Legyetek tehát ti is türelemmel és erősítsétek meg a szíveteket..." (Jak.5,7-8). Nem kell nekünk termékenységvarázsló rítusokat művelnünk, szentek közbenjáró imádságát kérnünk, hanem a teremtő Istenben kell bízni, aki minden szükségünket betölti. Pál apostol így int: "Különböző és idegen tudományok által ne hagyjátok magatokat félrevezettetni, mert jó dolog, hogy kegyelemmel erősítsétek meg a szív..." (Zsid.13,9). Azzal a kegyelemmel, amely a Krisztussal való bensőséges kapcsolatot jelenti. Ha ebben a kapcsolatban megerősödik a szív, tisztának látjuk majd a tisztát és tisztátalannak a sötétség cselekedeteit.

Isten akarata a hálaadás (I.Thess. 5,18) "mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekedel, mintha nem kaptad volna" (I.Kor.4,7). "Mindenben hálákat adjatok, mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzatok" (I.Thess.5,18). Mindenben Ő gondoskodik rólunk: Ő adja az erőt, hogy dolgozni tudjunk, Ő adja a bő termést, a megfelelő időjárást, Ő gondoskodik a párunkról a maga idejében, Ő adja meg kinek-kinek, amire szüksége van mindenféle praktikák gyakorlása nélkül is, és a bajok elhárítása érdekében sem kell az Ördöggel lepaktálni. "Minden gondotokat Őreá vessétek, mert Néki gondja van reátok" (I.Pét.5,7). Hiszed-e ezt?

Isten akarata a szeretet gyakorlása. "...ha így szeretett minket az

Isten (hogy elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért), nekünk is szeretnünk kell egymást" (I.Ján.4,10-11). Isten szeretete megtanít bennünket arra, hogy azokat is szeressük, akik minket nem szeretnek, akik bosszantanak minket, keresztbe tesznek nekünk, bántanak minket. "Nem fizetve gonosszal a gonoszért, szidalommal a szidalomért, hanem ellenkezőleg, áldást mondván, tudva, hogy arra hivatottak el, hogy áldást örököljetek" (I.Pét.3,9). Ez az Atya akarata.

A szeretet ünnepére készülünk, de ne feledkezzünk el arról, hogy a szeretet ura, egyszer majd, mint ítélő bíró áll velünk szemben. "Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt..." (II.Kor.5,10). "Boldogok, akik megtartják az Ő parancsolatait,

hogy joguk legyen az életnek fájához, és bemehessenek a kapukon a városba. De kinn maradnak... a bálványimádók és mind, aki szereti és szólja a hazugságot" (Jel.22,14-15). Vigyázzunk, nehogy homokra építsük a házunkat, mert nem a hagyományok ápolása és a bennük való hit tartja meg az életünket, hanem egyedül az Úr Jézus Krisztus.

Hisszük-e, hogy van örök élet, és abból ki is lehet maradni? Az ajtó bezáródik egyszer, és mi hiába zörgetjük, majd: "Uram, Uram! nyisd meg nekünk..." (Luk.13,25). Mert, "...amint én kiáltottam és nem hallották meg, úgy kiáltottak, de nem hallottam meg" (Zak.7,13). "Igyekeztek bemenni a szoros kapun, mert... sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak" (Luk.13,24).

- Klucsik Péterné -

TE MIRE VÁRSZ?

Más kultúra, más szokások... Más ember, más felfogás az életről... Akkor mi az állandó?

Advent idejét járjuk. A koszorút különböző felfogású emberek állták körül öt percre. Ők is elcsendesedtek, akik még nem hallották a legnagyobb hírt. Hirtelen valami érdekes hangulat fogott el. A gyertyát csendesen szemlélve mindannyian ott álltunk elgondolkozva. Vajon mi járhat a fejükben? - kérdeztem magamtól. Mit jelent számukra advent? Bizonyára a válaszok különbözőek lennének. Egy valamiben azonban mind megegyezünk: az advent a várakozás ideje. Bizony, várakozunk. De mire? Ajándékok halmazára, a finom ünnepi ebédre vagy csak

magára a karácsonyi hangulatra? Vágyunk a boldogságra, amit az ünnepek alatt a családdal átélhetünk? Más ember, más felfogás az életről. És vajon Isten mit vár? Ebben a varázslatos öt percben a koszorút körülálló emberek szívükben megéreztek valamit. "Az elhangzó versben valakit emlegettek, úgy hívták, Megváltó". Isten üzenete meleg áramlatként suhant el közöttünk. Igen, hozzád szólt. Az elbűvölő vers és ének után a teremben felkapcsolták a villanyokat. Egy pillanatra minden szempár egy másikra meredt. Te is hallottad Isten halk szavát az adventi gyertya fényében tündökölve? Vedd észre, hogy rohanó világunk hét-köznapjai közepette valaki azt üze-

ni békésen: "mert Ő egyszülött fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.". Értem adta oda? De hát mit tettem én, amiért ennyire szeret?

Vársz arra, hogy saját boldogságod szintje felfelé szárnyaljon, de mégis bizonytalan vagy. "Lehet, hogy máshol kéne keresgélnem?" Vársz édesanyádra, aki finom süttivel lepi meg szeretteit, vársz édesapádra, akivel feldíszítheted a karácsonyfát, vársz a testvéredre, akivel végre elmehetsz korcsolyázni. És akkor: Rá ki vár...? Ő ott áll mosolyogva, szól hozzád halkán. Ő vár rád, ez nem kérdés. És te? Te mire vársz?

- Selmeczki Petra -

"Ahogyan engem szeretett az Atya úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben." (Jn 15:9)

LELKI- GONDOZÓI SAROK

Az ünnepek közeledtével, mindenki nyugalomra, és megértésre vágyik, de a valóság éppen az ellenkezője:

egyre növekszik bennünk a feszültség, rengeteg elvégezni való van még, és ráadásul megértés helyett kritikák várnak ránk otthon is, hitvesi gyenge szereplésünket illetően.

Közben magunkban tépelődünk, hogy hol rontottuk el?

Emésztjük magunkat, és csúnya sérüléseket szenvedők kísérik utunkat, és a hozzánk legközelebb állók a legnagyobb áldozatok. Mivel, aki nem tud magába szállni, és segít-

séget kérni, az beleszáll a másikba. Igen, úgy focistásan! Sajnos elkeseredett dühünket, haragunkat másokon töltjük ki.

Megy az adok-kapok, az élet nagy arénájában! Ez az élet-tapasztalat a házastársi kapcsolatunkban a legrombolóbb. Nagyon könnyű azt mondani, hogy a társunk miatt ilyen rossz a helyzetünk. Nos, ezek után olyan kézenfekvő, hogy meg kell változtatni a másikat. Ezt általában kárhoztatás, nyaggatás, manipuláció és zsarolás útján tesszük, és sokszor nem is tudatosan.

Vajon van-e mandátumunk arra, hogy megváltoztassuk a másikat? Ha magunkon sem tudunk önerőből változtatni, akkor hogyan tudnánk a társunkat megváltoztatni?

„BÉKESSÉG NEKTEK HÁZASTÁRSAK!”

Az igazság az, hogy nincs rá felhatalmazásunk, és nincs rá hatalmunk sem. Ezt egyedül Isten tudja megcselekedni velünk és házastársunkkal is a szükséges változást. Jézus mondja: **"Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. ... ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni."** (János 15: 1. 5.) Isten az aki formál, és metsz, és csakis Ő tud egyedül megváltoztatni bennünket. Fogadd el társadat olyannak amilyen, de Isten kezéből fogadd el, és szeresd őt, bízd az Úrra imában, Ő munkálkodik! Békelesség nektek házastársak!

Berze János lelkész

BESZÉLJÜNK A BESZÉDRŐL!

Mi emberek, beszéd útján kommunikálunk egymással. Mindennapi életünkben sok problémával kerülünk szembe szavaink miatt. Gyakran félreértjük egymást, akarva, akaratlanul megsértjük embertársainkat, megbántódunk szavaik miatt, pontatlanul fogalmazunk, hazugságokat, gonoszságokat mondunk, vagy adunk tovább, pletykálkodunk "...a nyelv is milyen kicsi testrész, mégis... tűz, a gonoszság egész világa..." (Jak. 3.5-6.) Visszaélünk a beszéddel, amikor rossz célra használjuk. Milyen sok bántást követünk el szavakkal! "Van, akinek fecsegése olyan, mint a törődés." (Péld.12.18.) "A rágalmazó titkokat tár fel" (Péld.11.13.) Sok igevers figyelmeztet arra is, hogy szavaink sokszor hamisak, hazugok. Az is előfordul, hogy bibliai sorokat használunk "bunkónak" mások ellenében, kegyesen igazolva magunkat. Leggyakoribb bűnünk pe-

dig talán az, hogy első indulatunknak engedve hagyjuk, hogy valami durvaság csússzon ki a szánkon. A Biblia tanácsa az, hogy "legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra" (Jak.1.19.) Mert "A sok beszédben elmaradhatatlan a vétek, aki pedig megtartóztatja ajkait, az értelmes." (Péld.10.19.) Gyakran elkövetjük azt a hibát is, hogy a valóságot nem objektíven, hanem szubjektív módon értelmezzük, csak a saját szempontunkat vesszük figyelembe, a másokéval pedig nem törődünk. Ennek megfelelően félre értelmezzük mások szavait, tévesen formálunk véleményt. Istenhez való viszonyunkat is megfertőzi ez a szelektív figyelem és értelmezés. Például a számunkra kedvező bibliai sorokat megjegyezzük, a keményebb üzeneteket pedig figyelmen kívül hagyjuk. Van mégis olyan beszéd, ami felől

nem kell aggódnunk. "Az Úr beszédei tiszta beszédek" (Zsolt.12.7.) Ő mindig egyértelműen szól hozzánk, nincsenek hátsó gondolatai, félrevezető tanácsai. Tőlünk is azt várja, hogy őszinték legyünk vele és embertársainkkal egyaránt: "Álljon el a hamiságtól minden, aki a Krisztus nevét vallja" (2Tim.2.19.) Gyakran, még amikor Istennel beszélünk, akkor is emberi, zavaros módon szólunk. Milyen jó, hogy a Szentlélek segítségünkre siet, és korigálja imáinkat. Nagy megnyugvás, hogy "maga a Lélek esedezik érettünk" (Róma 8.26.) Az emberekkel való beszélgetéseinkért azonban magunk felelünk, nekünk kell helyesbíteni, ha tévedtünk; bocsánatot kérni, ha megbántottunk; pontosítani, ha rosszul fogalmaztunk, és megvallani, ha nem mondunk igazat. Amilyen igyekezettel törekszünk arra, hogy megértessük magunkat másokkal, jó lenne ugyan-

úgy arra is szánni energiát, hogy jól megértsünk másokat. A hallottakat újra megfogalmazva, visszakérdezve pontosíthatjuk a másokkal kapcsolatos ismereteinket. Valójában persze minden emberi problémának, így kommunikációs nehézségeinknek is egy igazi gyógymódja van, ha minél nagyobb teret engedünk a felülről való bölcsességnek és tanításnak: "A Krisztusnak beszéde lakozzék tibenetek gazdagon..." (Kol.3.16.)

Ezt a történetet az ókori görög filozófus-tanítóról jegyezték föl: Izgatottan, szinte futva érkezik hozzá valaki: Szokratész! El kell mesélnem neked valamit egy közös barátunkról, aki... Várj! - szakítja félbe a bölcs- Azt, amit mondani akarsz, megszitáltad a három szitán? - A három szitán?- kérdezte csodálkozva - Igen, a három szitán. - Az első szita az igazság. Utánanéztl-e mindennek, amit mesélni akarsz, hogy valóban igaz-e? - Nem, csak úgy hallottam. - De bizonyára megvizsgáltad a második szitán, a jóságén. Amit mesélni akarsz, ha már nem hiteles, legalább jó? - Nem, nem jó, éppen ellenkezőleg, mert... - a bölcs újra félbeszakította - Várj! Alkalmazzuk a harmadik szitát is! Mondd! Használna neked valamit, ha elmondanád azt, ami annyira felizgatott? - Éppenséggel haszna sem igen van... Akkor - mosolygott a bölcs Szokratész - ha az, amit mesélni akarsz, se nem igaz, se nem jó, de még csak nem is hasznos, felejtsd el, és ne terheld azzal se magadat, se engem! "Egyébként pedig testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jó hírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe! Amit tanultatok és átvettetek, hallottatok és láttatok is tőlem, azt tegyétek, és veletek lesz a békesség Istene!" (Filippi levél 4.8-9.)

(Kálmánchey Márta írása részleteinek felhasználásával lejegyezte Benkóné Sz. Mária /

EMLÉKTÁBLAAVATÁS GYULAFEHÉRVÁRON

Meghívást kapott az egyházközség Elnöksége a gyulafehérvári testvérgyülekezetől, miszerint arra az ünnepi alkalomra, melyet a Kárpátmedencei Magyar Reformátusok Generális Konventjének Elnöksége szervez, sok szeretettel várják a testvéregyházközség küldöttségét. Bensőséges ünnepet szerveznek Bethlen Gábor, az Őrtálló Fejedelem születésének 430. évfordulójára, mely a tavalyi emlékezés folytatása is, hisz' akkor a Nagy Fejedelem halálának 380. évfordulójára emlékeztünk.

A november 16-án 11 órakor kezdődő ünnepi istentiszteleten dr. Pap Géza, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke hirdette az ígét, Bethlen Gábort dr. Huszár Pál főgondnok, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnöke méltatta, a Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegye nevében Msgr. Potyó Ferenc általános érseki helynök mondott köszöntőt. Az ünnepi alkalmon közreműködött a Kolozsvári Református Kollégium és a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet kórusa, valamint Bogdán István színművész. A Kárpátmedencei Református Egyházat püspökök, főgondnokok, egyházi és világi személyiségek

képviselték, oly nagy számban, amelyben az utóbbi években nem képviseltette magát a Református Egyház.

A jelenlévő emlékezők teljesen megtöltötték a hatalmas templomot, ilyet nem láttak az utóbbi háromszáz esztendőben az ódon falak. Amikor felzengett a „Tebenned bízunk”, megmozdultak a kövek, a lelkek érintését, jelenlétét lehetett érezni. Hallatlan erő érződött ebben az ünnepben. A magyar Himnusz zárásaként oly keményen és határozottan hangzott, amelyet még nem hallottam. Isten adja, hogy az emlékezés ne csak holt személyekről holt szó legyen, hanem élő hitnek forrása.

Székesfehérvár, 2010 november 21.

Szeretettel jegyezte és a fényképeket készítette
Péterné Imre

A REFORMÁCIÓ AKTUÁLIS ÜZENETE: AZ ÁLDÁS A TÉT

- Hazánk a 16. században, 50 év alatt megváltozott, a középkori egyházat elhagyva 95 százalékában reformátussá lett a lakosság. Mi is történt valójában? Ébredés, vagyis a tömegek megtérése ! Ez volt a reformáció, felébredt Magyarország! – fogalmazott Somogyi László lelkipásztor egyházközségünk Széchenyi utcai templomába, a reformáció ünnepén, október 31-én. A vasárnapi nap a város protestáns felekezetei számára közös ünnepi alkalmat is tartogatott az evangélikus gyülekezet templomában.

Az ünnepi istentisztelet kezdetén Somogyi László lelkipásztor János apostol első levele 4. része 1-6 verseit idézte: *„Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy azok az Isten-től valók-e? Mert sok hamis próféta jött el a világba. Az Isten lelkét erről ismeritek meg: amelyik lélek vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az az Istentől van, amelyik lélek pedig nem vallja Jézust, az nem az Istentől van. Ez az Antikrisztus lelke, amelyről hallottátok, hogy eljött, most pedig már a világban van. Ti Istentől valók vagytok, gyermekeim, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van. Ők a világból valók, ezért a világ szerint beszélnek. És a világ rájuk hallgat. Mi Istentől valók vagyunk, aki ismeri Istent, hallgat ránk. Aki nem Istentől van, az nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az igazság lelkét, és a tévelygés lelkét.”*

Beszédében hangsúlyozta, napjainkban olyan világban élünk, ahol az igazság fogalma sokszorosan is megkérdőjeleződik. Éppen ezért vannak, akik egészen nyíltan hirdetik, hogy nincsen igazság, minden relatív, minden attól függ, honnan nézzük, s ki mondja. Amit a 16. századi reformátorok megfogalmaztak és megélték, nem arról szólt, hogy mindenáron győzni akartak volna, és műveltebbnek, okosabbnak, ügyesebbnek szerettek volna feltűnni elődeikhez képest a középkori egyházban.

Hozzátette: vannak sokan ma is akik, azt mondják, nagy kár volt a reformációért, milyen jó lett volna együtt maradni, s milyen borzasztó,

hogyan Luther, Kálvin és a többiek miatt egyházszakadás következett be. Egyetlen tét volt akkor is, most is: mi kedves az Isten előtt? Mi az, amit ő szívesen és örömmel megáld? Ez viszont óriási kérdés! - mondta.

- Az első emberpár úgy határozott, ők döntenek a jó és a rossz között. Kipróbálják, milyen lehet Isten áldása nélkül élni. Ilyenkor Madách Imre fő művének címe juthat eszünkbe. Ez lett ugyanis az „ember tragédiája” - az áldás nélküli élet. János apostol szeretettel figyelmeztette híveit, ne higgyenek minden léleknek, hanem vizsgálják meg a lelkeket, vagyis az embereket, azok életét, nézeteit, hogy Istentől valók-e, rajta lesz-e Isten áldása?

- Állíthatom testvérek teljes hitel, hogy amit a reformátorok alapvetően felismertek a Szentírásból, azok pontosan azok az alapelvek és mondatok, amelyeken Isten áldása nyugodott – fogalmazott igehirdetésében gyülekezetünk lelkészi elnöke, Somogyi László, hozzátéve, még a világi történészek is készek elismerni, hogy amilyen változások a 16. századi Magyarországon végbementek, a történelmi szempontok szerint megmagyarázhatatlanok. Hazánk 50 év alatt úgy megváltozott, hogy a középkori egyházat elhagyva 95 százalékában reformátussá lett a lakosság.

Mi is történt valójában? Ébredés, vagyis a tömegek megtérése. Ez volt a reformáció, felébredt Magyarország. Lényeges kérdés volt az akkor élők számára, hogy Jézus Krisztus személyes megváltójuk-e, és kiépült-e kapcsolatuk a Teremtő Istennel?

Megvalósult-e a közvetlen kommunikáció Isten és ember között? S mivel ez Isten kegyelméből megtörténhetett, az emberek nekiláttak olyan közösségeket építeni maguk között, ahol a többiek is hasonló felfedezésre jutottak.

Logikusnak tűnhet a kérdés, hogy a középkori egyházvezetés miért nem fogadta be a reformáció tanait? A válasz egyszerű, a korabeli vezetők életrajzai sajnos magukért beszélnek. Távoll álltak attól, hogy Jézus Krisztussal személyes kapcsolatban legyenek. Így a tanokat sem fogadták el. De az Isten igazsága ettől még igazság maradt. A Szentírásban olvashatunk arról, hogy Jézus magáról állította, Ő maga az igazság. Ezért ő határozza meg számunkra, hogy melyek az áldások, s melyek azok, amelyektől tartózkodnunk kell. Hirdethetjük bátran, hogy mindezekben a felismeréseken évszázadok óta ott van az Isten áldása, s akik ezeket elfogadják, azok ma is újonnan szülehetnek, új életet kapnak Istentől.

Vasárnap este a Székesfehérvári Evangélikus Gyülekezet Szekfű Gyula utcai templomában megrendezett közös reformációi istentiszteletre gyűlhetek egybe a város protestáns hívei. Az ünnepi alkalmon Bencze András és Pethő Judit evangélikus, Révész Lajos baptista, Somogyi László, Berze János és Kovácsi Krisztián református lelkipásztorok szolgálatában hallhattunk a Szentírás ma is aktuális üzenetéről.

- Szűcs Gábor -

RÖVID VISSZATEKINTÉS A NYUGDÍJAS KLUB EDDIG MEGTETT ÚTJÁRA

2008. év végén vittem a gyülekezet Presbitériuma elé a Nyugdijas Klub létrehozásának gondolatát. A Presbitérium 2008. decemberi ülésén zöld utat adott a klub indításának. 2009. márc. 6-án megtartottuk az alakuló összejövetelt 35 nyugdíjas részvételével.

Azóta bebizonyosodott, hogy

- a nyugdíjas klub megszervezése időszerű volt.
- jól beilleszkedik ütemesen fejlődő gyülekezeti életünkbe
- új kapcsolatok alakultak ki az idős emberek között
 - az idősök és a fiatalok között
 - a missziós tevékenységben
 - általában a gyülekezeti életben
- megindult egy gyümölcsöző párbeszéd, melynek eredményeként szűkíteni kell az előadás jellegű – előre elkészített – programokat, mert a tagság mind szélesebb körben kapcsolódik be az aktuális kérdésekbe,

gazdagítva ezzel egymás ismereteit. A klub főbb célkitűzései, amiket már a megalakuláskor megfogalmaztak:

- a klubba tömörült testvérek segítik egymást
- az idősök és fiatalok közötti kapcsolat erősítése
- hitéletünk gazdagítása
- missziós munka, gyülekezet építése
- egészségügyi kérdések megbeszélése
- kulturális tevékenység

Ezekben azóta több-kevesebb eredményt értünk el.

A továbbiakban az aktuális történésekről is informálni fogjuk az olvasókat.

Áldott Karácsonyi Ünnepeket kívánok minden kedves testvéremnek!

- Nagy László -

Nyugdijasok kirándulása Alcsútra

Október 20-án kirándulni mentünk Alcsútra. Már nagyon várt erre a kis nyugdíjas csapat. Nem volt jó az időjárás, de így is örömmel mentünk. Volt aki busszal, volt aki autóval. Körülbelül harmincan, negyvenen voltunk.

Nagy szeretettel fogadtak bennünket az egyháznál, én is találtam ismerősöket. Megnéztük a templomot és az iskolások műsort adtak elő. Az arborétumot is meglátogattuk

Nekem nagyon sokat jelentett a

park szépsége az őszi hangulatban. Isten csodálatos teremtett világa az, ami engem ott megérintett. Óriási fák vettek körül bennünket, azok is a mi gyönyörűségünkre nőttek fel, a magasba.

Elgondolkodtam azon, hogy a grófok azt hitték, remélhették, hogy életük ott örökké fog tartani. Nem így lett.

- T. Erzsi néni -

Peter Lothar

KARÁCSONY

Mint jön az üdv
hozzánk
nem másként
mint akkoriban
menekülve
fedél nélkül
otthont keresően
és mi
leszünk mi
korcsmárosok
vagy pásztorok
ajtók
bezáródók
vagy kitárulók
szegények leszünk
a gazdagságtól
vagy gazdagok
a szegénység által
midőn mindent odaadunk
egy első mosolyért
mely mindent
felderít.

(ford.: Sch. Éva)

ŐSZI CSENDES-HÉTVÉGE BALATONFÜREDEN

Mínt hogy kinőttük a monoszlói hangulatos szálláshelyet, ezúttal is a balatonfüredi Siloám Református Missziós Otthon biztosított helyet az elcsendesedni vágyó gyülekezeti tagoknak

A gyönyörű villában kényelmes szálláshelyre találtunk. A napi étkezéseink során érezhettük, hogy a konyhai dolgozók számára mennyire fontos, hogy az étellel elégedettek legyünk.

Az üdülő konferencia terméből a teraszra kilépve csodálatos, napsütéses balatoni panoráma tárult elénk. Már önmagában ez is hálára indító élmény

volt! A ragyogó szombat délutánt pedig igazán szép programokkal tölthettük el: városnézés kisvonattal, a Jókai és Vaszary villa megtekintése, séta a vízparton, kávézás cukrászdában, stb.

A vasárnap délelőtti istentisztelet bensőséges úrvacsorával zárult. Hálaival és dicsőítéssel köszöntük meg az Úrnak, hogy testvéri közösségben, Krisztus jelenlétében tölthettük el ezt a hétvégét.

A délelőtti alkalmakon az ember megváltozásának fontos kérdése került terítékre. Ehhez Jákób életének azt az időszakát tanulmányoztuk, amikor hosszú idő után a bátyjával, Ézsauval való találkozásra készült: I. Mózes 32.

Félt ettől a találkozástól, hisz rendezetlen dolga volt Ézsauval: csalással elvette az elsőszülöttnak járó atyai áldást és a családi örökség nagyobbik részét. Menekülnie kellett Ézsau bosszúja elől.

Hosszú ideig volt távol, mígnem az

Úr szólt: „Térj vissza atyáid földjére, a rokonaidhoz, én veled leszek! „(I. Mózes.31,3) Ez azt jelentette Jákób számára, hogy a bátyjával való találkozást nem kerülheti el.

Ahogy közeledett Ézsau lakhelyéhez, követeket küldött bátyjához, aki válaszként négyszáz emberrel indult Jákób elé. „Jákóbot ekkor nagy félelem és szorongás fogta el.” Előbb imádkozik az Úrhoz, majd stratégiát készít Ézsau fogadására. Milyen ismerős ez a kettősség! Mi is hasonlóan szoktuk intézni a dolgainkat. Segítség Uram bejutni az egyetemre, és aztán elindulunk protekciót keresni, vagyis kézbe vesszük a sorsunkat.

Az ajándékait – kellő hatásfokozással – elindítja Ézsau felé, legvégül a családját is. Lehet érezni a félelemből eredő kapkodását, idegességét. Egyszer csak kifogy az ötleteiből, nincs mit tenni, pedig neki ezek az erősségei: stratégiát készíteni és cselekedni. Isten megállította, és ott maradt egyedül a sötét éjszakában. Hányan bolyongnak ma is telve félelemmel a jelen helyzetük miatt, a jövő miatt. Hívók is kerülnek ilyen helyzetbe, úgy érezve, mintha egyedül lennének teljesen. Megenged az Úr ilyen

helyzeteket, de Ő velünk van, mint ahogy Jákóbbal is vele volt: „Ekkor Valaki tusakodott vele egészen hajnalhasadtáig”.

Isten kezelésbe vette Jákóbot. Ő tusakodott Jákóbbal, aki addig csak a maga ravaszkodásában, stratégiáiban bízott. Jákóbnak most meg kellett végre látnia önmagát. Micsoda kegyelem, amikor Isten meglátja velünk, hol kell keresnünk az adott probléma igazi okát: bennünk! De milyen nehéz ezt elfogadni!

Jákóbnak sem volt könnyű. Amikor Isten meg akarja ragadni figyelmünket, olykor valami erős

pontunkon kell, hogy megérintsen („megüssön”) bennünket. Jákóbbal is így tett, s ezáltal sántasága emlékeztető lett, hogy ne elfusson Istentől, hanem benne bízson, ne a saját erejében, ravaszágában. Az életünkben is vannak hegek, amelyek emlékeztetők arra, amikor a saját elképzelésünk szerint oldottuk meg a problémánkat.

Jákób vállalta a küzdelmet, mint ahogy nekünk is tusakodni kell az imádságban. Ilyenkor csak győzni lehet, mert Istennel együtt tusakodunk e harcban, és Ő elvezet a megoldáshoz. Nem Isten legyőzéséről van szó! Vele együtt harcolok, és közben megláthatom: ki is vagyok valójában.

Isten kérdésére „Mi a neved?” – Jákób bemutatkozott: „Jákób”. Már nem magyarázkodott. Jól tudta az Úr, hogy kicsoda Jákób. Neki magának kellett kimondania: csaló, ravaszkodó. Szembesülnie kellett a neve által önmagával, amikor bemutatkozott.

Nekünk, magunknak van szükségünk a beismerésre, Isten nélkülünk is tudja, kik vagyunk. Csak a bűnünk beismerése után bocsájtja az Úr rendelkezésünkre az erejét. Ha ezen a kritikus ponton kilépnénk, vagyis nem ismernénk be a bűnünket, egy más helyzetben újra szembesülnénk vele.

Változnunk kell tehát. Az olyan élet, amely nem változik ebbe az irányba, haszontalan élet. Az az erő, amely Krisztust feltámasztotta a halálból, most is rendelkezésünkre áll. Akarjuk-e igénybe venni, akarjuk-e elfogadni?

Az igazi változások nem kívülről, hanem belülről kell hogy kezdődjenek, mert belül van a baj. Aztán en-

nek lesznek külsőleg is látható jelei (viselkedésben, öszinteségben stb.)

Ezután a bemutatkozás után Isten elkezdte megváltoztatni Jákóbot. Megáldotta, új nevet adott neki: Izráel = Isten serege, Isten fejedelme.

Jákób problémája nem ezen az éjszakán kezdődött és oldódott meg. A változás nem megy egyik pillanatról a másikra: kitartásra, türelemre van szükségünk. Egy igehirdető szerint: sok idő, és mint a tenger sója, annyi könny /harc/. Nem látja az ember mindjárt, hogy mi az értelme, következménye a megújulásnak, de tudni kell, hogy az Úr akarata, és az csak jó lehet.

A történetek után Jákób soha többé nem volt ugyanaz! A börtönt meg-

jártaknak a gyülekezetünkben tett bizonyágtétele is bizonyíthatta számunkra, hogy milyen mélyreható ez a változás. Ez csak Krisztus által lehetséges.

A változás nem mindig azt jelenti, hogy valamit elhagyunk, valamitől megszabadulunk. Van, amikor azt jelenti, hogy valami újat vezetünk be az életünkbe: a bibliaolvasást és az imádkozást.

Akarjuk-e a változást valóban? Ezzel tudjuk, mondjuk, de nem igazán akarjuk. Ne feledjük: az az erő, mely feltámasztotta Krisztust a halálból, most is rendelkezésünkre áll!

- Fábiánné Jónás Éva -

FELOLVASÓ EST MAROSHEGYEN

2010. november 20.-án szombaton este 5 órától a maroshegyi imaház ablakai fénybe öltözve várták a meghirdetett költői est résztvevőit. Hamarosan megérkezett Simek Valéria, a Bakonycsernyén élő költő, F. Dóry Magdolna Radnóti díjas versmondó, és Saitos Lajos, a Soponyáról indult, Székesfehérváron élő költő, újságíró.

6 órakor kezdődött az előadói est, melynek életrajzi, versírói elemei számomra sok újdonságot hoztak. Fialat korom óra szeretem a verseket, és nagy érdeklődéssel vártam az interaktív módon felépített előadást.

Először Saitos Lajos ismertette, méltatta Simek Valéria munkássá-

gát, ezután F.Dóry Magdolna tolmácsolásában hallottunk válogatást a költőnő verseiből. Megkapó hangulatú költeményeket – és tájleírásokat hallottunk. Ezután Simek Valéria beszélt szerényen kötődéséről

seiről, a kortárs művészekhez való viszonyáról. Megtudhattuk, hogy fő erősségei a rövid versek, kedvencei az un. haiku versek.

Hamarosan a versmondó értő tolmácsolásában hangzottak el válogatott versei, köztük a „Por Isten szemében.”

Végül F. Dóry Magdolna indította el a beszélgetést hármójuk között, és vonták be a közönséget.

A felszabadult légkörű együttléte verseskötet vásárlási lehetőség, dedikáció, kötetlen beszélgetés zárta.

Bakonycsernyéhez, a tájhoz, az emberekhez.

Saitos Lajos röviden szölte életének, költői indulásának történé-

Egy kíváncsi résztvevő:

- Nagy Jánosné -

Évforduló

Iszkaszentgyörgy, Pápa, a dunántúli reformátusok, sőt az egész magyarság jeles ünnepe 2010. november 23.

Sokakban felmerülhet a kérdés, vajon miért írom ezt?

A válasz: 250 évvel ezelőtt 1760. november 23-án Iszkaszentgyörgyön egy szerény, szegény református lelkészcsaládban megszületett az elsőszülött fiú, **Mánci Márton István**. Felnövekedve a pápai református főiskola professzoraként, Kazinczy Ferenc kortársaként kiemelkedő szerepe volt a magyar nyelv ügyéért folytatott harcban.

Mindennapi tapasztalatom, hogy sokan nem ismerjük megynék e neves szülöttét, ezért legalább ezen a jeles évfordulón emlékezzünk meg róla.

Mánci Márton István olyan korokban nőtt fel, tanult, majd dolgozott, amikor a XVIII. század második felében Magyarországon is kezdtek elterjedni a felvilágosodás eszméi, amelyek jelentősen megváltoztatták a közgondolkodást, és a nevelés-oktatást is. A tudatlanság, az előítéletek elleni küzdelem, az ész, a tudás mindenhatóságát hirdető eszmék mellett minden népnél központi helyet foglalt el a nemzeti nyelv művelésére való törekvés. Latin helyett a tudományos és szépirodalmi műveket magyarul írták: Bessenyei György, Batsányi János, Kazinczy Ferenc. Mária Terézia 1777-ben kiadta az első magyarországi tanügyi kódexet, amelyben megfogalmazták azt, hogy milyen legyen, és milyen feladatokat lásson el az iskola. A német nyelv kiemelt támogatást kapott, a magyar nyelv használatát a többi birodalmi nyelvvel azonos szintre helyezték. De

már ennyi engedménnyel is kiengedték a palackból a szellemet, amelyet megállítani már nem lehetett. Az 1790-es években Nagyszombatból Pestre helyezték át az egyetemet, ahol először kezdte meg működését a magyar tanszék. A magyar nyelvű oktatás a főiskolákon is megjelent, természetesen ez magyar nyelvű tankönyvek megírását is megkövetelte. Ennek a reformkort előkészítő időszaknak volt kiemelkedő, méltatlanul elfelejtett alakja mánci Márton István.

Az ifjú Márton Istvánt édesapja tanította tizenegy éves koráig, majd a szentkirályszabadjai grammatikai iskolába került. Később Kecskeméten, majd 1778-tól, a nagy hírű debreceni kollégiumban tanult. Az életét bemutató kötetek szerzői szerint kiváló képességű, jól tanuló ifjú volt, a tudományokban gyorsan haladt előre. Ugyanakkor erős, akaratos természete miatt mindegyik iskolában voltak gondjai. A túlzott fegyelmet, az igazságtalanságot nehezen tűrte, a feltétlen tekintélytisztelést nem fogadta el. Igaza védelmében tanáraival is vitába szállt. A főiskola

után a gyakorlóévet Hajdúnánáson töltötte, majd egy évig a göttingeni egyetemen tanult. Hazatérve 1790-ben Pápara hívták, ahol sok tenivaló várta. 1752-ben Pápa városa elvesztette a szabad vallásgyakorlás jogát, így az 1531-ben alapított kollégiumot Adásztevelre költöztették, ahol algimnáziumként működhetett. II. József türelmi rendelete tette lehetővé 1781-ben az iskola visszaköltözését, de ez csak két évvel később valósult meg. Szükség volt új iskolaépületre, kollégiumra, a diákok mindennapi ellátásának megszervezésére. Márton

István hatalmas munkabírással irányította ezeket az embert próbáló munkákat. Közben el kellett készíteni a tanterveket, szabályzatokat. A tanításban a magoltatás helyett a magyarázaton alapuló oktatást támogatta. A korábban alkalmazott praeceptorai rendszert megszüntette, vagyis az alsóbb osztályokban is képzett, diplomás tanárok tanítottak és nem a felsőbb évfolyamos hallgatók. Kiemelten fontosnak tartotta az erkölcsi nevelést, amely a személyes példamutatáson alapult. Továbbá, de nem utolsó sorban tankönyveket kellett írni a diákok számára, mert a kötelező latin tanítási nyelv helyett Pápan az újraindított főiskolán már az 1790-es években több tantárgyat, az országban elsőként, magyarul tanítottak. Hivatalosan csak 1807-ben sikerült elérni, hogy a teológia és a filozófia tantárgyakat magyarul oktatassák a professzorok. 1815-ben a felsőbb egyházi vezetés ismét megtiltotta a magyar nyelven tanítást. Ennek ellenére a Pápan található iskolai anyakönyvek, igazgatótanácsi jegyzőkönyvek és más hivatalos iratok nyelve ebben az időszakban hol

latin, hol magyar volt.

Márton István fontosnak tartotta a nyelvtanulást, maga is több nyelv-könyvet írt. 1790-ben jelent meg „A német nyelv első kezdete” című tankönyve, majd latin és görög nyelv-könyvét is kiadták. Legismertebb műve a Keresztény teológusi morál, amely összegzi filozófiai és etikai tanításait. „Én magyarul irtam abból a bizodalomból, ha el nem tévedtem, hogy ezzel is hazafiui kötelességet cselekszem...” Ez a mű hatalmas vitát váltott ki, sokan bírálták, támadták. Márton István megválaszolta a vádakát, és ennek a nyomtatott feleletnek az előszavát Kazinczy Ferenc írta, aki védelmébe vette a szerzőt és művét is. Sokan támadták nehézkes nyelvezete miatt, de olyan témákról írt, amelyekről magyar nyelven korábban senki, tehát –bár számunkra elképzelhetetlen- de nem voltak magyar kifejezések. Az erkölcsi és filozófiai kérdésekről korábban latinul beszéltek. Tény, hogy Márton István munkájában előfordulnak latin kifejezések, ahol nem volt elég merész, hogy új szavakat alkosson.

Ennek a hatalmas tudású és munkabírási embernek az életét az 1831-es pestisjárvány oltotta ki. Temetésén tanártársai, diákjai elismeréssel adóztak rendkívüli képességeinek, különlegesen gazdag munkásságának: „valameddig élnek azok a számos férfiak, akiknek szerencséjük volt ezt a ritka tanítót hallgatni: mindaddig fennmarad ennek a nagy bölcsnek, ennek a híres professzornak emlékezete” hangzott el a temetésén a búcsúztatóban.

Mi ugyan nem hallhattuk Őt, de felidézhetjük emlékét, nevét továbbadhatjuk.

„Te pedig kedves Haza! És különösen mi kedves Pannóniánk! Számláld őtet azon Nagy Embereid közé, kik a Vallásnak, a Hazának, s eképpen az Emberi Nemzetnek hasznára születtek és éltek miközöttünk.”

- Szőnyegi Hajnalka -

ELMENT SÁNDOR BÁCSI...

Egyházunk egyik „nagy öregje” távozott közülünk. Megismételhetetlen, ugyanakkor igen tanulságos életút, fordulatokban gazdag emberi sors. Kortársa és ismerője Ravasz Lászlónak, Joó Sándornak és Gyökössy Endrének. Ébredési idők, majd a vörös ateizmus korának megtapasztalója.

Emlékszem, amikor néhány éve részletesen elmesélte nekem az életét, többször utalt arra, hogy sok-sok esemény történt vele, aminek értelmét csak később engedte meglátni könyörülő Ura. Gyorsíró és mezőgazdasági tanulmányai, „katonaszökevénynek” minősített állapota a második világháború végén, püspöki titkári beosztása – mind-mind a következő időszakok és szolgálatok előkészítését jelentették számára. Gyakran mondogatta: „Az Úristen pontosan tudta, hogy mire miért volt szükség az életemben!”

Sándor bácsi halás volt az életéért. Pedig sokszor érték fájdalmas csalódások és súlyos veszteségek. De hite a mennyei jutalomra tekintett. Elénk élte az Ige igazságát: „De én mindezekkel nem gondolok, sőt még az életem sem drága, csakhogy elvégezhessem futásomat és azt a szolgálatot, amelyet az Úr Jézustól azért kaptam, hogy bizonyosságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról.” (ApCsel. 20,24)

Ő volt az, aki lelkipásztorként, esperesként, de később nyugdíjasan egyszerű gyülekezeti tagként olyan alázatosan és egyúttal bátorító módon volt közöttünk, vett részt bibliórán vagy más alkalmakon, hogy láthattuk, tapasztalhattuk: ő azok közé a krisztusi küldöttek közé tartozik, akik „erősítették a tanítványok lelkét, és bátorították őket, hogy maradjanak meg a hitben, mivel

sok nyomorúságon át kell bemenünk az Isten országába.” (ApCsel. 14,22)

Elment Szabó Sándor nyugalmazott esperes-lelkipásztor, de a hagyatéka köztünk él. Élete vége különösen is a kereszt evangéliumának nagyszerűségét hirdette, azt, hogy nincs semmi fontosabb, mint Jézus Krisztus értünk bemutatott áldozata, nem érdemes másért lángoló szenvedélyre gyűlni, mint Mennyei Atyánk vérrel pecsételt szeretetének meghirdetéséért.

Életének utolsó hónapjaiban fiatalkori igehirdetéseit rendezgette. Többször elmondta: Újra örömmel telt meg a szíve, mert boldogan tapasztalta, hogy a fiatalon megismert Úr Jézus Krisztus végigkísérte az életét, szólította, nevelte és végig vezette őt Igéje által.

Sándor bácsi boldogan maradt volna még, de boldogan is ment el. Azért volt boldog ember, mert Isten kegyelméből ő is vallhatta az apostollal együtt: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétem nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.” (2. Tim. 4,7-8)

Somogyi László lelkipásztor

PRÍMA-DÍJ A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS ISKOLÁNAK

Idén az ötödik alkalommal rendezték meg a Fejér Megyei Prima-díj gálaműsorát Székesfehérvárott. Az ünnepségen fődíjat nyert a Talentum Református Általános Iskola.

Ötödik éve ünneplik a Fejér Megyei Prima-díj átadását galaest keretében. A rangos eseményt, amelyen tevékeny közéleti szerepet betöltő személyiségeknek, intézményeknek adtak át elismerést, november 26-án, szombaton műsoros est keretében rendezték meg a székesfehérvári Szent István Művelődési Házban. A három fődíjért és a közönségdíjért összesen tíz kategóriában „versenyzett” az a 12 személy és intézmény, amelyet több mint száz esélyes közül választottak ki a szervezők. Ez évben a megyei prima-díjat Bobory Zoltán irodalmár és a felcsúti Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia egyik képviselője mellett a székesfehérvári Talentum Református Általános Iskola igazgatója vehette át.

A magyar oktatás és köznevelés kategóriában több jelölt indult esélyesként. Már a jelölés is megtisztelő volt számunkra – mondta a Mindennapi.hu érdeklődésére Pojányi Balázs, a református intézmény igazgatója. A galaesten elhangzott jellemzés szerint

a székesfehérvári Talentum Református Általános Iskola a környék egyetlen protestáns tanintézete. Az évszázados református hagyományokat követve a nevelésre és a human műveltség kialakítására nagy gondot fordít az intézmény.

Pojányi Balázs elmondta, hogy az átvett elismerés nem csupán a legújabb kori történéseket és az iskola újraindítása óta eltelt évek szorgos

munkáját díjazta. Székesfehérvárott a 19. század közepe óta működött református általános iskola, így a város uralkodóan katolikus közélet mellett jelen volt és van a protestáns oktatás a templom, iskola és

a gyülekezet szerves egységében. Az iskola 2002-es újraindítása óta igyekeztünk a felmenő rendszerből adódóan fokozatosan, egyre intenzívebben megjeleníteni ezeket az értékeket. Hisszük és valljuk, hogy ennek is köszönhető az elismerés. Egyedül Isten ajándékként fogadjuk ezt a díjat.

Az igazgató az intézmény meghatározó közelmúltbeli eseménye-

iről is szívesen beszélt. Az elmúlt nyáron ballagott el az első végzős nyolcadik évfolyam, a diákok közül 19 gyermekből 11-en tanulnak tovább gimnáziumban. Emellett az iskola növendékei nagyszerűen szerepelnek az évente megrendezett tantárgyi méréseken és a református iskolák országos versenyén is. Úgy véli, színvonalas, jó iskolát sikerült közös munkájuk során felépíteni. Példaként említette, hogy továbbra is meghatározó az órarendben szereplő heti két óra hittanoktatás. A programok sorában családi istentiszteletek, hétkezdő áhítatok és gyülekezeti látogatások is szerepelnek amelyek egyúttal speciális jelleget adnak az iskolának.

Az intézményben 163 fő tanuló; tizenhárom főállású pedagógus, négy félállású munkatárs és több óraadó kolléga végzi az oktató-nevelő munkát. A díjjal együtt járó pénzjutalom összesen egymillió forint, ez a költségvetésben „előre nem tervezett tételként” szerepel. Elköltésére több javaslata is van az intézményvezető-

nek. Az elnyert összeget pályázati önrészre valamint szakmai munka fejlesztésére, továbbképzésre és eszközbeszerzésre fordítják. Ebben az időszakban egy uniós pályázaton nyert pénzből lecserélték a teljes számítógépparkot, és beszereztek három interaktív táblát.

- Szűcs Gábor -
(forrás: www.mindennapi.hu)

Interjú Sándor József ajkai (egyúttal devecseri és kolontári) lelkipásztorral az evangelizáció alkalmából

- Kedves lelkész úr! Ön azért látogatott el hozzánk, hogy evangelizációs előadássorozatot tartson. Amikor felkérték erre a szolgálatra, még nem tudhattuk, hogy szomorú aktualitása is lesz jövetelének, hiszen Ön Devecser és Kolontár lelkipásztora, ahol nemrégiben óriási természeti (vagy üzemi?) katasztrófa zajlott le. Befolyásolták az ott átéltek a téma választását? Miért éppen Bálám bibliai történetét választotta?

– Ezt a történetet Isten helyezte a szívemre. Már régóta tervezem ezt a sorozatot. Otthon (Ajkán) mindig sorozatokat tartok. Ennek áldásos hatása van. A híveket Biblia-olvasásra készíteti, rákésztülnek a következő igehirdetésre. Ezenkívül jobban el lehet merülni így egy témában. A Bálám története gyakran előkerült az elmúlt hónapokban, s a szívemben bizonyosságot kaptam Istentől, hogy ezt a sorozatot hozzam ide, Székesfehérvárra. Ami az aktualitást illeti: a 3. részben (amelynek címe: a gonoszság bére) lesz szó a katasztrófáról is.

– Még az előadássorozat elején járunk. Összefoglalná dióhéjban előadásai mondanivalóját?

– Holnap el fog hangzani: Az ördög a legdrágább áron veszi meg a legdrágábbat, a lelkünket. Isten pedig a legdrágább árat fizeti (Jézus Krisztust) a leghitványabbert, a bűnös, lázadó emberért. Az előadások fő mondanivalója, hogy az ördög tervei akkor valósulnak meg leginkább, ha nem Jézusra figyelünk. Arra vagyunk elhívva, hogy velünk Isten tervei valósuljanak meg.

– És ez a szabad akaraton múlik?

– Igen. Vagy engedünk a hívásnak, vagy ellene döntünk.

– Miért gondolja, hogy ez a történet különösen alkalmas arra, hogy megérintse a hitetlenek vagy a kételkedők szívét?

– Olyan történet ez, aminek sokféle szereplője van, sokféle lelkiállapotban. Ha a hallgató valamelyik szereplőben magára ismer, hogy ő is hasonló lelkiségű, hasonló gondolatokkal, kísértésekkel, akkor ez a bibliai történet tükröt tart eléje, hogy merre tart az élete. És az ilyen jellegű történet alkalmas arra, hogy sokakat – akik hasonló helyzetben vannak – megszólítson.

– Visszatérve a vörösiszap-katasztrófára felmerül bennem a kérdés: Történhet-e valami Isten akarata ellenére? Ha ez lehetett Isten akarata, milyen célja lehetett ezzel?

– Ezzel kapcsolatban egy képeslap jut eszembe, amin ez a felirat volt: „Előbb Isten elé kerül minden, ami téged ér.” Hiszem, hogy nincsenek véletlenek. Isten engedelgyével és tudtával történt meg a katasztrófa. Hogy miért pont ott? Amit látni lehet: lelkileg eléggé alvó területe ez az országnak, amelyre ráfér az ébredés. Az emberek többsége az elmúlt időszakban hitetlen életet élt. Ez életük minden területére igaz volt. Az ajkai gyülekezetben egészen komoly hitélet van. Imádkozunk a környék lelki megújulásáért.

– Szeretném tudni, hogy mit tapasztalt: a katasztrófa következtében az ott élő emberek többsége közelebb került, vagy eltávolodott Istentől? Istenhez menekülnek, fohászknak-e vagy őt kárhoztatják?

– Nem lettünk többen. Ez rossz mutató. New Yorkban a 2001. szeptember 11.-i merénylet után megteltek a templomok. Nálunk nem. Valószínűleg hosszabb táv kell hozzá. De hogy ne csak rosszat mondjak: az a család, ahol a 14 hónapos csecsemő meghalt, nyitott a segítségre. A Bibliát is elfogadták. Van egy ige Jób könyvében (36:15): „A nyomorultat

a nyomorúság által menti meg és a sanyargatás által nyitja meg fülüket az Isten.” Ennek alapján várom azt, hogy a bajban megszólíthatóbbá válnak az emberek.

– A katasztrófa-sújtotta területeken élők közül voltak-e olyanok, akik konkrét segítséget kértek Öntől, mint református lelkésztől?

– Nem kértek, de elfogadtak.

– Ön személy szerint mit élt át lelkileg e csapás hatására? Tud-e vigasztalást nyújtani ottani testvéreinknek?

– Egy Svájcban szolgáló magyar lelkész mesélte, hogy ott hasonló esetekben rendőrökcsik jönnek a lelkészekért és viszik őket a helyszínre szolgálni. Elgondolkodtam: mit tudnék én mondani olyanoknak, akik elvesztették a házukat, vagy hozzátartozójukat stb. Úgy gondolom, ez végtelenül nehéz lenne. Nem tudnák elfogadni csak a szavakat, hogy „szereget téged az Isten”. Ilyen rendkívüli helyzetben az evangélium hirdetése csak a diakónia szeretet csomagjain keresztül valósulhat meg.

– Belegondolt, hogy mi lenne, ha ez Önt érte volna?

– Biztos, hogy nagyon megviselt volna, szeretteimért nagyon aggódtam volna, de életünk minden helyzetében az Úr Jézus a mi reménységünk.

(A gyermekeim nagyon megijedtek.)

– Milyen segítségre van még szükségük a vörösiszap károsultjainak? Tehetünk-e értük valamit?

– A legtöbb ember helyzete rendeződött. Sok adomány érkezett, csak egyházi szinten is. Hosszú távon nagy feladatot jelent az ottani hívőknek, hogy Istenhez térítsék a most kárt vallottakat. Távolról leginkább imával lehet őket támogatni.

– Lelkész úr, nincs több kérdésem. Köszönjük, hogy eljött és hirdette az Igét közöttünk.

ADVENTI JÓTÉKONYSÁGI EST

„Ha atyádfia elszegényedik, és tönkremegy melletted, segítsd őt.” (3Mózes 25,35)

A ciszterci Szent István Gimnázium és a Talentum Református Általános Iskola javára rendezett ADVENTI JÓTÉKONYSÁGI EST immár hagyományának számít a városunkban, hiszen ebben az évben 5. alkalommal került megrendezésre. Azonban az országunkat ért tragédiára tekintettel, idén a Ciszterci Szent István Gimnázium és a Talentum Református Általános Iskola példaértékűen felajánlotta az est teljes bevételét a VÖRÖSISZAP ÁLDOZATAINAK MEGSEGÍTÉSÉRE.

Az Adventi Jótékonyági Est fővédnöke Spányi Antal megyés püspök úr és Somogyi László református lelkész elnök volt, az est díszvendége pedig ifj. Béres József úr, aki a CTP Alapítványtól 2010. november 4-én az Év Embere megtisztelő díjat vehette át.

Az Adventi Jótékonyági Estet első alkalommal 2005-ben - a 2004. december 5-i szegyeteljes kettős állampolgárságra történő népszavazást követően - szerveztük meg. Egyrészt a keresztény iskolák nehéz anyagi helyzete vezérelt bennünket, látva mindennapi küzdelmüket fennmaradásukért, másrészt szerettük volna megmutatni azt az erkölcsi értékrendet városunk polgárainak, melyet a keresztény iskolák képviselnek. Ugyanakkor ezen az estén példát szeretnénk mutatni a Kárpát-medencében élő magyarság összetartozásáról, páratlan kulturális kincseink /dalaink, népi hagyományaink/, nemzeti értékeink megőrzéséről itt Székesfehérváron, a királyi városban.

A december 3-i Adventi Jótékonyági Estet - a Himnusz eléneklését

követően - Spányi Antal megyés püspök úr nyitotta meg, köszöntötte a megjelenteket.

A köszöntő szavai után felhangzott **Zemlényi Eszter** énekművész gyönyörű előadásában Caccini: Ave Maria dala. Ebben az évben Erkel Ferenc születésének 200. és Vörösmarty Mihály születésének pedig 210. évfordulójára emlékeztünk. Az est műsorának méltó befejezéseként hangzott el **Oberfrank Pál** színművész lélegzet elállítóan szép előadásában **Vörösmarty Mihály: Szózat** c. verse. Régi kedves vendégként köszönthettük **Ferencz Éva** Magyar Örökség Díjas énekművészt, **Bencz Gabriellát** Felvidékről, aki több Kárpát-medencei népdalversenyen is értékes helyezéseket ért el, **Kovács Tímeát** Csíkszentsimonról és **Török Tillát, Flórárt és Ádámot** Délvidékről, Adáról, akik remek előadásukkal meghódították a közönséget. A **Hermann László Zeneiskola Kamaragyűjtése** nagyon szép fuvolajátékával örvendeztetett meg valamennyiünket, és hallhattuk **Beeri Barnabástól**, a Zeneakadémia növendékétől Bartók Béla csodálatos dalait zongorán. Szívet melengetően gyönyörködhettünk a Magyar Örökség Díjjal, az Európa Táncdíjjal és a Prima Primissima

Díjjal kitüntetett **Csillagszemű táncgyűjtés** előadásában.

Gerencsér Gerda, a Talentum Református Általános Iskola volt tanulója gyönyörű előadásával /Fekete István: Karácsony/ könyveket csalt az emberek szemébe. **Tóth Szandra** a Ciszterci Szent István Gimnázium végzős növendéke, aki számos kulturális rendezvény rendszeres résztvevője, Wass Albert Karácsonyi vers c. költeményét adta elő. Hallhattuk **Hegyi Laurától** a Talentum Refor-

mátus Iskola tanulójától **Reményik Sándor** Kegyelem c. versét. Befejezőként **Csomasz Tóth Kálmán Kórus** tagjai a mi mennyei Atyánk dicséretéről énekeltek.

A záró áhitatban **Somogyi László** lelkipásztor elmondta, „a mai estén egy példaértékű testvéri összefogásról adtunk itt tanúbizonyságot, mely összefogással olyant cselekedhettünk, melyről hiszük, hogy a mi mennyei Atyánk gyönyörködik benne, s amikor Ő gyönyörködik, a mi szívünk lassan, de biztosan megtelik múlhatatlan örömmel.” Majd folytatta, „János evangéliumában olvashattunk Isten akaratáról. Az első, hogy bizzunk abban a Jézus Krisztusban, aki a mi életünket, sorsunkat alapvetően megfordította és megfordítja mihelyt ezzel a bizalommal megtiszteljük Őt, aki méltó rá. Méltó, hogy bizzunk abban, amit Ő cselekedett értünk, helyettünk és miattunk a keresztén. ... De milyen hit az – mondja Jakab apostol, amelyik nem válik cselekedetté: beteg, vagy nem létező hit! Ez is ott van a Szentírásban. De ha hiszek benne, ha bízom abban, hogy az Ő keresztáldozata engem megmentett, nem tehetek mást,

minthogy cselekszem, halából és köszönetképpen cselekszem. És én most hiszem és vallom, hogy most itt együtt cselekedhettünk, és ez nagyszerű dolog. „ Megköszönte

mindenkinek a szolgálatát, eljövételét, a két keresztény iskola gyors megegyezését és összefogását, hogy itt most ennek az estének a bevételéről lemondanak és átutaltatják az

egyházon keresztül a vörösiszap áldozatainak, a rászorultaknak.

SOLI DEO GLORIA!

- Prekrit Judit -

15 ÉVES A FEHÉRVÁRI „KÉKKERESZT” CSOPORT!

December 4-én, szombaton ünnepeltük a fehérvári kékkereszt csoport hivatalos megalakulásának 15. évfordulóját. Legalább 25 éve is van már annak, hogy a csoport működik, de 15 éve alakult meg hivatalosan.

A gyülekezeti teremben tartottuk a találkozót. Nagy izgalommal készült a csoport a napra. Hála Istennek, az időjárás is megengedte, hogy a meghívott vendégek megérkezzenek. Balog Kata a misszió központjából jött közénk, mint előadó.

Csoporttagok tettek eleget meghívásunknak Magyaróvárról, Veszprémből, Tatabányáról, Soponyáról, Iszkaszentgyörgyről, Sárbogárdról. 80 felett volt a résztvevők száma a helyi csoport tagjaival együtt.

Péntek László igei köszöntője a Zsoltárok 27, 9/b alapján történt. Főbb gondolatok: azért vagyunk itt, mert szabadító Istenünk van. Istenhez lehet imádkozni. Akkor is, amikor úgy érezzük, hogy bűneink miatt elvethetne minket az Isten, akkor is, amikor jön a kísértő gondolat, hogy elhagyom a keskeny utat.

Ezután Szakall Gyula csoportvezető köszöntötte a megjelenteket, hálát adva Istennek azért, hogy szabadító Istenünk hatalmát megtapasztaltuk,

aki különféle megkötözöttségek (alkohol, cigaretta) rabságából szabadított meg minket, de azért is, hogy szép számmal együtt lehetünk.

Ezután a fehérvári csoport a tékozló fiú története alapján Szanyiné Kiss Erzsébet által írt színdarabot adta elő nagy sikerrel.

Az előadás közben Schrenk Éva csoporttársunk, költőnő versei is elhangzottak. Az előadást színesítették a közösen énekelt énekeink, Nagy János testvérünk zenei kíséretével. Ezt a műsort karácsonyi megemlékezésünk alkalmából megismételjük.

Balog Kata előadása személyes életünk fejlődésével foglalkozott. Elmondta: történt valami új az életünkben, elkezdődött az Isten tisztelete. Ennek alapja Isten irgalma.

Ebből az irgalomból az következik, hogy én is odaszánom magam Istennek. (Róma 12,1-2.) Odszánjuk testünket, lelkünket, egész életünket. Ezt nem elég egyszer megtenni. Taníthatónak kell lennem: Istentől, a csoport által, a közösség által.

A növekedéshez táplálkozni kell az igével, Szükség van a felismerésekre: hogyan tovább, mi az Isten akarata? Az életem a szabadulás után nyílik ki, lesz teljessé.

A lelki fejlődés bemutatásához hozzátartoztak Schrenk Éva saját versei, amik mutatták Éva lelki fejlődését, megtérésének valóságát. Majd Szanyiné a csoporttagok lelki fejlődése a mindennapokban címen mondta el verses összefoglalását. Megcsipkedte derűsen a csoporttagokat, de az igazság is, meg az intés is benne volt ebben az írásban. Köszönjük neki!

A közös ebédet a Stop étteremben fogyasztottuk el, majd kiscsoportban beszélgettünk a felvetett kérdésekről: mikor változtatott az Isten igéje az életemen, milyen ígét kaptam, ami mássá tette? Mi az, ami segít az új életben, mi az, ami hátráltat. A lelki növekedésem megfelel-e a hitben eltöltött éveim számának.

A csoportbeszélgetés s az arról való rövid beszámoló után Péntek László az Efezus 6, 10-17 verseivel buzdította a jelenlevőket: erősödjetek meg az Úrban, mert az ellenség támad újra és újra.

Szakall Gyula imádsággal zárta az alkalmat, hálát adott az Úrnak a gazdagodásért, az együttlétért.

A dicsőség Istené a találkozás örömeért, áldásáért.

- Péntek László -

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást,
- biblia témájú könyveket,
- hitépítő kiadványokat,
- traktátusokat,
- ígés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat

- evangéliumi naptárakat,
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

Különleges karácsonyi és újévi kiadványok kaphatók!

Budai Úti Hírek

ÜNNEPI ALKALMAINK NYILVÁNOSAK, SZERETETTEL VÁRUNK!

Mindenkit hívunk, hogy díszítsük együtt templomunkat! Aki csak szeretné, hozzon magával egy angyalka díszet valamelyik programunkra és helyezze el a fenyőágakon. Januárban az angyalkák visszazállnak gazdáikhoz!

December 18. (Szombat)

17:00 Jubileumi orgonakoncert "10 éves a Budai úti orgona." Közreműködnek: orgonán Ifj. Szabó Balázs zenetörténész, a templom kántora, valamint a Csomasz-Tóth Kálmán Kórus Dóczi István karnagy vezetésével.

December 19. (Vasárnap)

10:00 Istentisztelet, Advent 4. vasárnapja: gyertyagyújtás, adventi orgonamuzsika

15:00 Gyermekkarácsony: közreműködnek a hitanosok, valamint **Várnagy Andrea és Farkas Zsolt zongoraművész házaspár szolgálnak** karácsonyi gyermekműsorral

16:30 Idősek, magányosok karácsonya a gyermekek műsora után (az érdeklődőket a gyermekkarácsonyi programra is szívesen látjuk!)

December 22. (Szerda)

19:00 A Canticum Novum Női Kar karácsonyi koncertje a Budai úti templomban Lovrek Károly karnagy vezetésével

December 24. (Péntek)

15:00 Szenteste délutáni istentisztelet

22:00 Szenteste gyertyás istentisztelet

December 25. (Szombat)

10:00 Istentisztelet Karácsony 1. napja: úrvacsora

14:00 Börgöndi kápolnában karácsonyi istentisztelet: úrvacsora

December 26. (Vasárnap)

10:00 Istentisztelet Karácsony 2. napja: úrvacsora

December 31. (Péntek)

15:00 Óévi hálaadó istentisztelet

Január 1. (Szombat)

10:00 Újévi istentisztelet - Berze János lelkész

Gimnazisták és teológusok együtt

Teológus éveim alatt többször tartottam áhítatokat a református gimnáziumban. Mi, teológusok, péntekenként szolgáltunk köztük. Engem mindig feltöltöttek ezek az alkalmak. Jó volt látni az érdeklődő tekinteteket, még ha voltak köztük olyanok is, akik inkább aludtak, vagy házit készítettek.

Amikor csak tehettem, részt vettem a gimnázium programjain. Voltak képzőművészeti kiállítások a díszteremben, amik elvarázsoolták az embert, és valami többlettel ajándékozták meg. A különböző irodalmi előadásokat is örömmel látogattam, mert felüdítették a lelkemet.

A teológiáról is szerveztünk alkalmakat a gimnáziumba. Úgy hívtuk ezeket, hogy Egyetemi esték. A témák és az előadók különbözőek vol-

tak. Ezekre nem csak teológusokat, de gimnazistákat és a város polgárait is hívogattuk! Egy sorozatot is indítottunk, különféle misszióban (cigánymisszió, vakmisszió, drogmiszió, börtönmiszió stb.), dolgozókat hívtunk meg, hogy jobban megismerjük az adott misszió tevékenységét és lényegét. Az előadások után teával és zsiros kenyérral zártuk az alkalmakat. A későbbiekben ezek az alkalmak átvédtek a teológiára, ezután már Zsiros kenyér est néven futottak.

A gimnázium diákjai közt volt SDG csoport is, melybe szerettem eljárni. Barátságos környezetben és jó hangulatban teltek ezek az alkalmak. Izgalmas témákról beszélgettünk és vitatkoztunk. Egyszer a Spielhózní könyv íróját, Varga Pétert is meghívták, akivel egész délután a párkapcsolatokról beszélgettünk. Az esemény végén virslivel és teával folytattuk a kötetlen beszélgetést. Az utóbbi években pedig a karitatív és diakóniai szolgálatokban teológusok és gimnazisták közösen szolgáltak. Így megemlíteném a Szeretethíd református önkéntes napot is. Közösen látogattunk meg idősek otthonában élőket és leányanya otthonban lakókat.

Sok közös alkalom volt, ami építőleg hatott a résztvevőkre. Én magam is gazdagodtam általuk, és örömmel tekintek vissza rájuk. Remélem, hogy ezek az alkalmak továbbra is megmaradnak, és áldásosak lesznek mind a gimnazisták, mind a teológusok számára!

*Ujvári Sándor Csaba
kisegítő segédlelkész*

HIT REMÉNY SZERETET ALAPÍTVÁNY

Áldott adventi időszakunkban sok szeretettel köszöntjük a Székesfehérvári Református Egyházközségünk Békesség lapjának olvasóit, az Egyházközség tagjait, híveit.

„A szeretet soha el nem múlik. Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig legnagyobb a szeretet.” (1.Kor.13,8.13)

Tudvalevő a Hit, Remény, Szeretet Alapítványunk (8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 16.,

Adószám:

18501317-1-07,

Bankszámlaszám:

10918001-00000053-90940017) a Fejér Megyei Bíróság jogerős végzése alapján 2008. február 20-tól folyamatosan végzi tevékenységét. Az Alapítványt a Székesfehérvári Református Egyházközség alapította.

Nyílt, közhasznú alapítvány, mely a Székesfehérvári Református Egyházközség honlapján (www.albaref.hu) is megtalálható, elérhető, üléseinről, határozatainkról az alapító képviselőjét, híveinket, támogatóinkat tájékoztatjuk.

Alapító okiratunknak megfelelően évente beszámoltunk az Egyházköz-

ségnek az elvégzett munkánkról. Folyamatosan tartjuk a kapcsolatot az alapítóval, egyházi és világi képviselőivel. Teljesítettük közhasznúsági jelentéseinket, adminisztratív feladatainkat. Híveinket, adományozóinkat, Egyházközségünket, intézményeinket a beérkezett igénybejelentések alapján támogattuk.

Alapítványunk fő céljait az alapító okirat II. Fejezete részletesen tartalmazza, amely a honlapon szintén hozzáférhető.

Folyamatosan figyelmet fordítottunk missziós tevékenységünk részeként híveink megszólítására, melyben lelkészi és világi képviselőink segítettek bennünket. Az elmúlt évben levélben megszólítottunk 52 egyéni és társas vállalkozást, tájékoztatást adva munkánkról és egyetértő támogatásukat kérve. Több esetben érkeztek céltámogatások is úgy cégektől, mint magánszemélyektől.

Ezen támogatásokkal az elmúlt időszakban az Egyházközség által meghatározott és a kiemelt célokna megfelelően konkrét ügyeket segítettünk, kulturális, szolidáris, zenei rendezvényeket. Nagy szeretettel támogatjuk az Egyházközség iskolájának, illetve óvodájának ren-

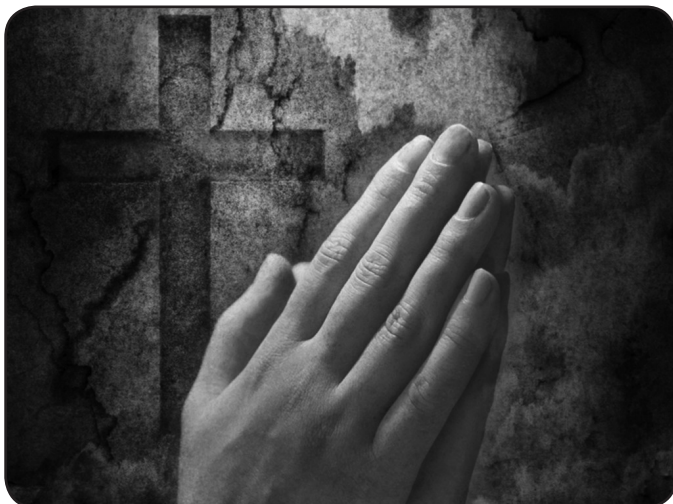
dezvényeit.

Teremtő Urunknak hála Alapítványunk folyamatosan fejlődik. A Széchenyi úti Református Templom felújítása, már távlatokban megfelelő felkészülés segítése a 2012. évi Református Egyházi Napok Dunántúl Székesfehérváron történő megrendezéséhez kiemelt feladatunk lesz. Természetesen egyéb konkrét céladományokat is nagy szeretettel fogadunk és teljesítünk. Lehetőség van a támogató szervezetekkel a szerződéses kapcsolat kialakítására az eddigi gyakorlatoknak megfelelően.

Szeretettel felhívjuk adományozóink figyelmét arra, hogy alapítványunk a 2010. adóévre vonatkozóan fogadhatja az adófizető magánszemélyek kedvezményezettként részünkre felajánlott személyi jövedelemadójának 1 %-át. Kérjük, hogy 2011-től munkáltatójuknál rendelkezzenek ennek érdekében, s adják meg az alapítvány fenti adószámát!

Az alapítvány kuratóriuma nevében sok szeretettel kívánunk Áldást, Békességet és áldott ünnepeket!

*Dr. Horváth Zoltán sk.
a kuratórium elnöke*

Ima

Istenem, tölts fel engem szeretetteddel, hogy továbbsugározhassam, hogy melegséget vihessek ebbe a hideg világba. Ámen.

TEMPLOM FELÚJÍTÁS

2011 - 2012

A presbitérium legutóbbi gyűlésén név szerinti szavazással döntött arról, hogy a templom felújításának 2011. évi elindítása érdekében 15 millió Ft kölcsönt vesz fel.

A kölcsönt a Dunántúli Egyházkerület biztosítja és öt év alatt kedvező kamat feltételekkel kell visszafizetnünk, mint ahogy az korábban a gyülekezeti ház építéséhez felvett nagykölcsön kapcsán történt.

A templom felújítása során az alábbi munkákat tervezzük elvégezni Isten kegyelméből:

A tervezési és szakértői munkák már ebben az évben megkezdődtek, sőt a tetőcserép megvásárlása is megtörtént, ezt a templomkertben tároljuk.

2011-ben: a tető faszerkezetének szükség szerinti javítása, a héjazat cseréje, teljes homlokzat felújítás, nyílászárók cseréje, udvar rendezése.

2012-ben: templomtér szükség szerinti felújítása, a lábazati részen a vakolat cseréje, a padozat javítása és felújítása, a templomtér festése.

A templomfelújítás várható költsége 50 millió Ft.

A gyülekezet lelkes adakozásának eredményeként eddig 9 millió Ft gyűlt össze.

A Mezőföldi Egyházmegye 6

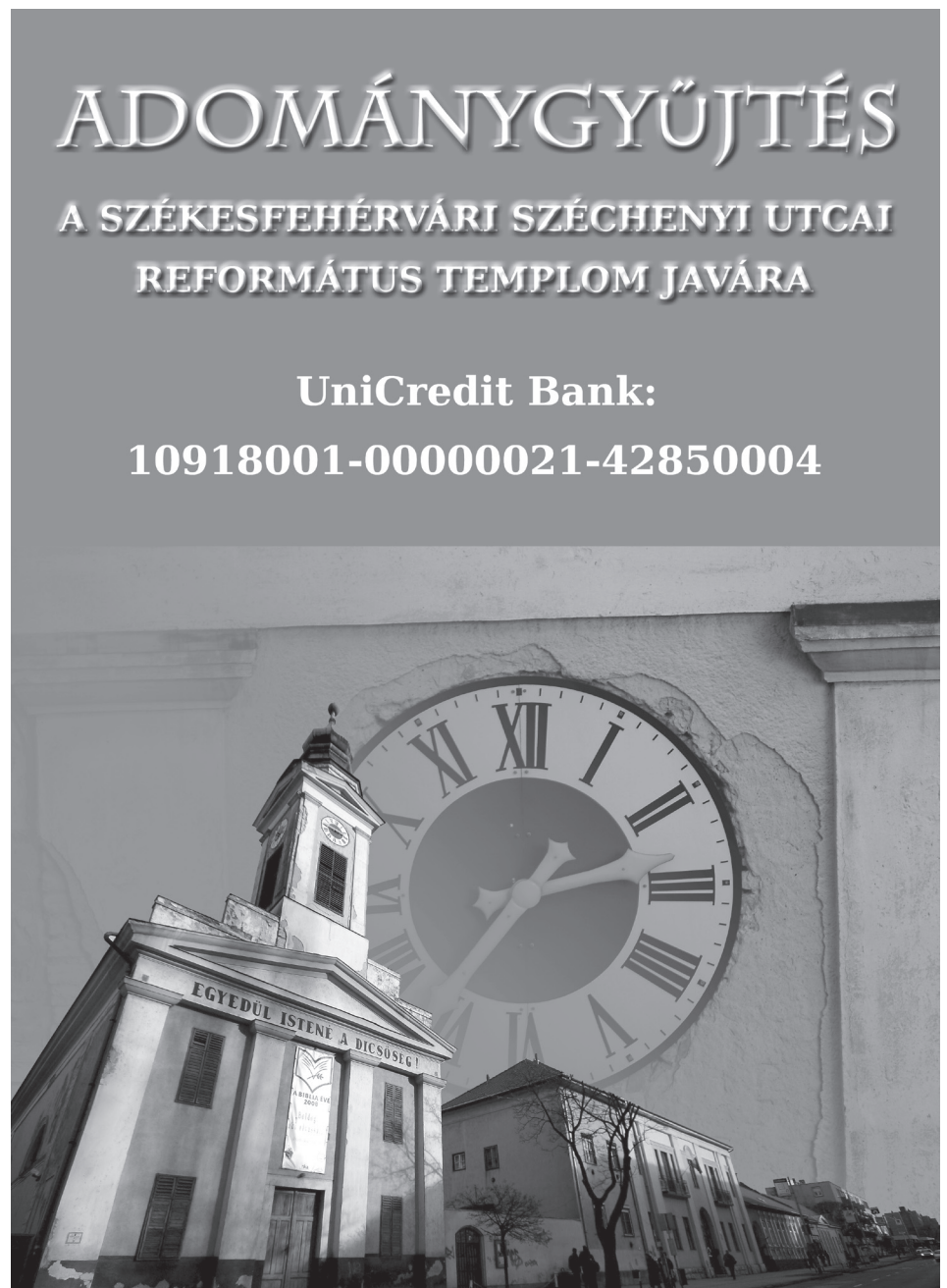
millió Ft-tal fogja támogatni a felújítást. Több helyen nyújtott be a gyülekezet támogatói kérelmet és jó reménység szerint várhatunk támogatást.

Természetesen a gyülekezetünk adakozó készsége lesz döntő az elkövetkező években.

Kérjük, hogy minden testvérünk Isten előtt hordozza imádságban a templomfelújítás ügyét .

Adományait megköszönve kérjük Isten áldását életükre és szolgálatukra.

*2010 Karácsony
Építési Bizottság*

Ünnepi rend

- Dec.19-én **Gyermekkarácsony:** 15 órakor a Budai úton; 17 órakor a Széchenyi utcában
- Dec. 20-án **Kékkereszt karácsonya** 16 órakor a Széchenyi utcai Gyülekezeti Központban
- Dec. 21-én **Iskolai karácsony** 15 órakor a Széchenyi utcai templomban
- Dec. 22-én 19 órakor **A Canticum Novum Női Kar** karácsonyi koncertje a Budai úti templomban Lovrek Károly karnagy vezetésével
- Dec. 24-én 15 órakor **Maroshegyi Imaház:** Szentesti együttlét
 15 órakor **Széchenyi utca:** Szentesti zenés istentisztelet
 15 órakor **Budai út:** Szentesti istentisztelet
 22 órakor **Budai úti** templom: Szentesti istentisztelet
- Dec. 25-én **Széchenyi utca:** 8 óra, 10 óra, 17 óra ünnepi istentisztelet
Maroshegy: 9 óra
Budai út: 10 óra
Börgönd: 14 óra
- Dec. 26-án **Széchenyi utca:** 8.30 óra, 10 óra, 17 óra
Maroshegy: 9 óra
Budai út 10 óra
- Dec. 31-én **Óévi istentisztelet mind a három helyen** 15 órakor
Gyülekezeti Szilveszter 19 órakor a Gyülekezeti Központban
0 órakor Úrvacsora osztás
- Jan. 1-én **Újévi istentisztelet**
Maroshegy: 9 óra
Széchenyi utca és Budai út: 10 óra

Megj.: Az aláhúzott és vastagon kiemelt időpontok az **Úrvacsorás** istentiszteleteket jelzik!

"Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését." (Titusz 2,11-13)

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 17:00 Istentisztelet (Nyári időszámítás alatt 18:00)
 Ünnepeken és a hónap utolsó vasárnapján
 délelőtt úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Hétfő:

16:30 Szenvedélybetegségből szabadulást keresők és azokat
 segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: „Egymás terhet hordozzátok” imaóra
 második: Presbiteri bibliaóra
 harmadik: 18:00 Keresztelők előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
 negyedik: Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliaórája

Szerdánként: Baba-mama kör 10 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök 17:00 Gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek 17:00 Kisífi

Péntek 18:00 Felnőtt konfirmációi óra

Péntek 19:00 Aktívífi

Szombat: 17:00 Júda Oroszlánja Ifjúsági Kör

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén 17:00 Fiala nők köre

Minden hó 1. szerdáján 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok,
 illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján Teázás a 10 óras istentisztelet után
 az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Minden hó 3. vasárnapján 16:00 Házaspári délután a Gyüle-
 kezesi Központban

Minden hó utolsó vasárnapján 17:00

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet az Imaházban

Kedd: 16:00 Házi Bibliaóra

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermekistentisztelet

Szerda: 17:00 Bibliaóra

Urnatemető nyitva:

szerda: 15-17 óráig, péntek: 15-17 óráig, vasárnap: 9-12 óráig

Péntek: 15:00 gyermekkórus

Köszönet és hála minden szülőnek és egyháztagnak, akik az intézményi pártoló tagsághoz csatlakoztak, illetve mind-azoknak, akik adományaikkal segítették intézményeink működését! Szeretettel kérjük, hogy teljesítsék folyamatosan ígéretüket, mert csak így biztosítható iskolánk, illetve óvodánk zavartalan fenntartása. Az egyházközség csak rövid távon tudja megelőlegezni a működéshez a normatíván felül elengedhetetlenül szükséges összegeket.

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

Mobil: 30/630-8801;

e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János

Kovácsi Krisztián, Ujvári Sándor Csaba

Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária

Mobil: 30/418-5349

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámla szám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár Széchenyi u. 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai, s és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Református Egyház technikai száma:

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát l. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Tóthné Tereánszki Márta

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskola@albaref.hu

Igazgató: Pojányi Balázs

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományait, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető igehirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
 A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
 Felelős szerkesztő: Somogyi László
 Szerkesztő: Schrenk Éva
 Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István